

[Glistrup.]

Der er ikke tale om, at det organ, som vi forsøger at arbejde med her, på nogen som helst måde skal være noget afgørende organ. Det er et sted, hvor man kan få lov til at mødes og fremlægge sine synspunkter — måske ufærdige, måske som i en støvsugerbande, selv om de ikke er helt populære hos den kreds, man kommer fra, hvad enten det er Industrirådet eller LO eller retsforbundet eller socialdemokratiet, eller hvem det nu er, man kommer og repræsenterer — sådan at man virkelig kan få lejlighed til under rolige og klare forhold at diskutere disse synspunkter med hinanden uden at skulle nå frem til et møderesultat, en resolution, en afgørelse af nogen som helst art.

Derefter skulle det gerne munde ud i, at vi inden folketingets sommerferie i dette organ, der er det afgørende organ, nemlig folketetinget, kan få en forhandling, hvor vi altså har lagt en væsentlig bedre jordbund end den, man havde f.eks. for de forhastede og forjaskede forhandlinger, der blev presset sammen i en weekend her i marts måned i 1975. Vi må lære af de fejl, vi har begået, så vi nu virkelig får et ordentligt, velgennemarbejdet grundlag for alle partierne her i folketetinget, hvor man har haft lejlighed til at drøfte det med andre.

Men hele dette konstruktive sigte uden nogen som helst partipolitisk belastning, som vi forsøger at lægge op til og hjælpe med et fornødent proceduregrundlag, ja, det skal altså bare mødes på den måde, som dette folketing bruger, når det er værst — og det er det jo i reglen — idet man bare forsøger at komme med et eller andet, hvormed man kan hakke de andre i tuden. Når det nu kommer fra et af de andre partiers side, så skal man gerne gøre det til grin og kalde det pop med hr. Schlüter eller komme med et eller andet med, som hr. Christophersen, at man ikke kan finde nogen embedsmænd, der er partipolitisk neutrale, eller som andre sige, at vi vil flytte afgørelserne ud til andre end folketetinget, netop altså forsøge på det, der har været det danske samfunds akilleshæl det ene år efter det andet, i hvert tilfælde igennem den sidste halve menneskealder. Når der for første gang kommer nogle og siger: her har vi en mulighed for at drøfte, hvordan vi praktisk, konkret, præcist kan finde frem til at løse problemerne, så ser vi

altså her, på hvilken måde folketinget reagerer. Det er ikke sundt for parlamentarismen, at et parlament skal fungere sådan, som ordførerne for de 3-4 ældste partier, der deltog i debatten her i dag, opførte sig under de indlæg, der kom. Det er meget beklageligt for folkestyret, den måde, der blev reageret på.

Auken (S):

Hr. Glistrup er så skeptisk indstillet over for folketetinget. Jeg synes, det er udtryk for en betydelig grad af parlamentarisk tålmodighed, at man ofrer så megen tid på det forslag, der her ligger, så jeg skal ikke forlænge tiden ud over at gøre en enkelt bemærkning til det, hr. Glistrup var inde på, hvor han siger: fremskridtspartiet er indstillet på at føre indkomstpolitik over for andre end lønmodtagerne. Her i forslaget bemærkninger, som jeg har læst ganske grundigt igennem, er der kun tale om, med udgangspunkt i helhedsplan 2, lønmodtagernes indkomster, kun lønmodtagernes indkomster. Der siges så, at det er klart, at der også er sammenhæng over til andre områder, og så nævner man skattelovgivning, boligpolitik, valutaforhold og teknisk udvikling. Men hvad med advokaterne og deres klienter? hvad med natlægerne? hvad med de liberale erhverv i øvrigt? hvad med bankdirektørerne? hvad med godsejerne? Hvor er de omtalt henne i fremskridtspartiets forslag? Hvis det er en fejl, at man ikke har fået dem med, så har hr. Glistrup jo lejlighed til at komme herop og fortælle, hvordan han vil gribe ind over for disse grupper. For det kan da vel ikke være fremskridtspartiets opfattelse, at det kun skal være de mennesker, som aflønnes på normale, overenskomstmæssige vilkår, der skal gribes ind over for, hvorimod de virkelig store, ofte arbejdsfri indkomster skal holdes udenfor.

Christophersen (V):

Jeg kan forstå, hr. Glensgård havde overvejet at holde sin tale i morges kl. halv otte. Det havde måske været en meget god idé. I hvert fald synes jeg godt, både hr. Glensgård og hr. Hölge kunne have sparet sig deres uartigheder vedrørende vores andres forberedelse af vores indlæg.

Jeg vil godt sige til hr. Glistrup, at det